

OUDER WESTLAND

In deze rubriek wordt teruggeblikt op een historische periode of gebeurtenis in Westland.

De geschiedenis van de bloemenveiling 'Westland' in Poeldijk is een bijzondere.

„Altijd sappelen”, vat directeur Ton Immerzeel van het Westlands Museum het nuchter samen.

▲ De Veiling werd na de Tweede Wereldoorlog een plek voor feestjes en gezelligheid. Westlanders vierden er in 1979 met veel plezier carnaval. ARCHIEFFOTO

◀ Twee jaar geleden veranderde De Leuningjes in De Veiling. Die naam past beter bij de historie van het gebouw. ARCHIEFFOTO

Werken hoort bij De Veiling

Rien van den Anker

Zo'n honderd jaar geleden ontstond het plan om in Poeldijk, naast de verderop gelegen groenteveiling, een veiling voor bloemen te realiseren. Volgens Poeldijkse tuinders logisch omdat, vooral qua water- en landwegen, dat de enig juiste plek was. Bovendien, Poeldijk was toch het geografische centrum van het Westland.

Eerst 'logeerde' men bij de groenteveiling maar in mei 1923 vertrok de bloemenveiling naar een ernaast gelegen lege conservenfabriek. Geen ideale situatie en in 1927 werd de oude groenteveiling van Honselersdijk aangekocht, maar ook die was snel te klein.

Afsplitsen

Een nieuwe veiling was de oplossing. Maar waar zou die dan moeten komen? Zowel Monster als Naaldwijk hadden belangstelling om de nieuwe veiling binnen hun grenzen te krijgen en stelden hiervoor grond en faciliteiten beschikbaar. Naaldwijk 'won', mede omdat daar ook de beste mogelijkheden waren om uit te breiden. De bloemenveiling bij de Dijkweg verrees in 1931 en werd met ongekende groeicijfers een gigantisch succes. Maar een flinke groep 'Poel-lekse' kwekers zag dat helemaal niet zitten. Ze wilden toch een eigen bloemenveiling. Zij splitsten zich af. Een jaar later werd in Poeldijk 'Bloemenveiling Het Westland' geopend.

Maar Bloemenveiling Het Westland hobbelde commercieel toch steeds maar achter de almaar betere prijzen leverende Dijkse veiling aan. Dat bleef eigenlijk zo: nooit is de

Poeldijkse bloemenveiling een echt knallend succes geworden. En dat terwijl het bedrijf toch nog tot eind jaren 60 overeind bleef. Daarna gaf Poeldijk het op, de bloemenveiling werd gesloten. Achteraf gezien wel logisch want de groeiende gemeente Poeldijk kapselde als het ware het veilinggebouw geheel in. Het kwam in de bebouwde kom te liggen, dus van uitbreiden zou sowieso geen sprake meer kunnen zijn.

Weggooien is zonde, daarom werd bedacht om het gebouw een andere bestemming te geven. Geheel passend bij die tijd (van de groeiende welvaart van na de Tweede Wereldoorlog) kwam vervolgens het plan voor een sociaal-cultureel centrum: van het volk, door het volk en voor het volk.

In het gebouw, dat de naam De Leuningjes droeg, kwamen oefenruimtes voor bijvoorbeeld de zangkoren Deo Sacrum en de muziekvereniging Pius X. Ook kwam er een

grote zaal waarin niet alleen concerten werden gehouden, maar ook 'massale' trouwpartijen en huwelijksjubilea tot in de kleine uurtjes werden gevierd. Bands en artiesten als Earth and Fire, the Clarks en Raymond van het Groenewoud traden er op. Later bleek het ook een perfecte locatie voor de toen razend populaire discoshows. Voor de kleinere Westlanders, bracht Sinterklaas er jaarlijks een bezoekje. De Leuningjes werd ook de plek waar het internationaal korenfestival Tonen 2000 zijn thuisbasis had. Veel Westlanders hebben er een koninklijk lintje opgespeld gekregen.

„Maar altijd bleek weer”, vertelt Ton Immerzeel, directeur van het Westlands Museum. „dat het gebouw voor dat doel niet gebouwd was.” Een veilingzaal biedt niet automatisch de beste plek voor grotere evenementen en concerten, bedoelt hij daarmee. Zo was de akoestiek niet bepaald fantastisch. Mede daardoor bleef in De Leu-

Altijd bleek weer dat het gebouw voor dat doel niet gebouwd was

–Ton Immerzeel

ningjes ook het echt commerciële succes uit en bleef het uiteindelijk alleen een goede plek voor (Haagse) feesten en (dans)partijen.

Korte tijd werd de exploitatie nog overgedragen aan horecagenie Leo Droog die toentertijd in Naaldwijk en Zoetermeer zeer succesvolle me-gadisco's uit de grond stampte; in Poeldijk lukte het niet. De ruimte werd, om wat geld in het laatje te krijgen, onderverhuurd aan kinderopvangcentra en de bibliotheek.

Discussie

Toen in 2015 asbest werd ontdekt, leek dat ook het definitieve einde van het complex. De discussie over wat er nu met het complex moest gebeuren laaide op: iedereen bemoeide zich ermee. Toch maar woningen? Uiteindelijk werd na veel, ook politiek, gekrakeel, toch besloten tot een grote schoonmaak en renovatie. Met zeker één groot voordeel, de akoestiek van de grote zaal is er op vooruit gegaan.

Een dieptepuntje was nog wel een meningsverschil tussen de exploitatiestichting en de gemeente over de kleine zaal waar volgens sommigen de WOS zou moeten komen. Terwijl de stichting het 'alleen met de grote zaal' niet zag zitten. Later was er ook nog een, onlangs opgelost, conflictje over de renovatiekosten.

De Veiling, zoals het nu weer heet, zal vrijwel zeker nog wel een jaar of tien blijven bestaan, al is in deze tijden van corona niets meer zeker. „Er zal altijd wel vraag blijven naar een middelgrote zaal voor allerlei activiteiten”, weet Immerzeel. Maar zijn gezicht spreekt boekdelen wanneer hem wordt gevraagd of het ook commercieel haalbaar is. „Niet echt gemakkelijk”, mompelt hij.

SAMENSPEL

'Veilingen krijgen plek in het museum'

Voor directeur van het Westlands Museum Ton Immerzeel is het duidelijk dat veilingen hun tijd hebben gehad. „Jammer, want juist door de veilingen heeft de tuinbouw pas echt een groot economisch belang gekregen. Het verhaal van de veilingen loopt als een rode

draad door de tuinbouwgeschiedenis.” Dat alles is door de grootwinkelbedrijven radicaal veranderd. „Vroeger was er vaak een eerlijke prijs en waren de veilingen de economische kracht van het samenspel.” Doordat de grootwinkelbedrijven een

steeds grotere machtsfactor zijn geworden was er ook schaalvergroting nodig bij de handel en bij de leveranciers. „Natuurproductie maakte plaats voor massaproductie.” Daardoor is volgens Immerzeel de groenteveiling verdwenen en

treft de bloemenveiling hetzelfde lot. „Tuinders worden tegen elkaar uitgespeeld, grote bedrijven zullen de tussenbedrijven laten verdwijnen. Met andere woorden, de Westlandse veilingen worden geschiedenis, krijgen een vaste plek in een museum.”